

Cartes al director

Sant Jordi

Acabamos de dejar atrás el día de Sant Jordi. Como cada año, el 23 de abril me acerqué a la Fira del Llibre, en la plaza del Ayuntamiento. Me resultó muy agradable ver más paradas que otros años, y también más ambiente en la calle. El tiempo, muy bueno aquel día, también se alió para disfrutar de una jornada espléndida. Felicito al Ayuntamiento por su esfuerzo.

Dicho esto, me gustaría expresar también una crítica. Los libros y la literatura no solo existen el 23 de abril. ¿Alguien puede decirme qué más hace el Ayuntamiento de Sant Boi para promover la lectura? ¿Y para promover la creación literaria? Por no tener no tenemos ni casi un triste concurso con unas mínimas exigencias de calidad. Si les queda algún rincón en el presupuesto, piensen en los libros más de un día al año. Es más importante de lo que quizás pueda parecer.

Manuel Saura

El aparcamiento en Marianao

Las zonas de aparcamiento limitado que tenían que haber empezado a funcionar en octubre del año pasado no creo que sean una solución para la falta de aparcamiento en el barrio de Marianao. En primer lugar, digo que tenían que haber empezado a funcionar porque no lo han hecho hasta hace unas semanas, y, en segundo lugar, no hay manera de encontrar un hueco ya que la hora de llegada no queda siempre reflejada en un sitio visible para los coches.

Soy consciente de que no es fácil solucionar este asunto, pero en el último año y medio, entre las obras de la calle Antoni Gaudí y las distintas obras en las calles del barrio donde se han plantado árboles, venimos padeciendo unas molestias que estas zonas con horario limitado para aparcar no creo que resuelvan demasiado.

Clara González

Los impuestos

En una edición pasada de la revista *Viure Sant Boi* nos deleitaron con un gran titular: "En el año 2004, los impuestos que paga la ciudadanía sólo subirán el IPC". ¡Gracias por su generosidad! Y yo que pensaba que Sant Boi era una de las ciudades más caras de España...

Pero a pesar de tener los impuestos altísimos, ¿dónde están los resultados? Porque les recuerdo que hay un déficit muy grande en instalaciones, infraestructuras y servicios, y sobre todo se ha ignorado la problemática de la vivienda. Después de esto cabe pensar, ¿por qué no bajan los impuestos y mejoran su rendimiento? No creo que sea algo descabellado cuando todos los pueblos de alrededor cobran. Por último, sólo quería pedirles que dejen de intentar manipularnos mediante el poder mediático del ayuntamiento.

Joan Barrera Aranda

Incivismo

Cada día que pasa me asombro más del incivismo de algunas personas. A pesar de que desde todas las administraciones y organismos se nos trata de concienciar sobre la necesidad de mantener las calles y las plazas limpias, hay personas que van a la suya y no les importa dejar los excrementos de los perros sin recoger. Por favor, seamos un poco más cívicos y limpios, porque aquellos que dejan los excrementos, seguramente tengan hijos y no les hará gracia que jueguen en un parque con tanto peligro de infecciones.

Luisa Hernández

Podeu adreçar les vostres "Cartes al director" a: Revista municipal *Viure Sant Boi*. Ajuntament de Sant Boi. Plaça de l'Ajuntament, 1, o bé a la bústia de correu electrònic comunica@stboi.es. Les cartes han de tenir una extensió inferior a les 20 línies, han d'anar signades amb nom i cognoms i hi han de constar l'adreça i el telèfon. *Viure Sant Boi* es reserva el dret a extractar o resumir el contingut dels originals rebuts.

Sala de plens

Un pacto por una movilidad sostenible

María José Jordán
Regidora de Transports
PSC

Venancio

Josep Saavedra i Sánchez
Tinent d'alcalde de Medi Ambient
ICV

Hasta hace unos veinte años, creíamos que el objetivo principal era adecuar el espacio para resolver los problemas que nos creaba el aumento considerable de vehículos privados.

Tras el crecimiento desmesurado del número de vehículos matriculados en nuestra población, comprendimos que había que apostar por un transporte público accesible y de calidad.

Pero las personas que caminan habitualmente, los padres que quieren salir a pasear con sus niños en el cochecito, los ciudadanos que apuestan por su traslado en bicicleta..., nos reclaman su espacio, y nos recuerdan que la ciudad es de todos.

Por eso, cuando incorporamos a las personas, los sujetos que se mueven, hablamos de movilidad y vemos los medios de transporte como instrumentos que nos la facilitan y nos incrementan la accesibilidad de todas las personas que tienen que moverse, independientemente del motivo, edad o género.

Pero para que la movilidad sea accesible al total de la ciudadanía de nuestro municipio, hemos de llegar a un compromiso entre todos los agentes implicados para poder definir el reparto en el uso del espacio público.

Tenemos que trabajar todos a una para elaborar el «Pacto Cívico para la movilidad sostenible» que defina como es la ciudad que queremos para nosotros y para las generaciones venideras.

Venancio, te has ido en abril, entre el 14 español y el 25 portugués, pero todo el tiempo que hemos estado pensando lo mismo, peleando por lo mismo, alegrándonos de lo mismo y llorando, a veces, por lo mismo, todo ese tiempo y esas cosas hacen que haya decidido seguir escribiéndote como lo hacía cuando estabas entre nosotros. La Teresa y tus hijos no te olvidarán, pero te aseguro que todos tus compañeros y compañeras (como decimos ahora) de ICV tampoco. Cuando vivías te escribía en los momentos en que teníamos problemas, en las horas bajas, esas ocasiones en que se necesitan referentes, ejemplos, apoyos, ahora que no estás, prometo contarte únicamente buenas noticias.

Hace unos días, el Gobierno, el nuevo, el que ha sustituido, por la voluntad del pueblo, a los belicistas sumisos del "amigo americano", ese nuevo gobierno ha decidido que nuestros soldados vuelvan, que no participemos más de esa ocupación de un país tras una guerra ilegal, inmoral e injusta.

Y hoy mismo, cuando te escribo estas líneas, la Academia sueca que concede los premios Nobel ha aceptado la propuesta de conceder el Nobel de la Paz del año 2004 a los manifestantes por la paz, a los que, como tú, llenaron las calles de muchas ciudades del mundo entero para decir no a la guerra. La decisión la tomarán en octubre y si deciden que sí, que te conceden el Nobel de la Paz, te volveré a escribir para contártelo. Hasta otra Venancio y no te preocupes por la albahaca del patio, Honorio, Angel, Jordi, Carmen y los demás seguro que la cuidan, que no se entere...

Xarx@: fòrum

LA PREGUNTA DE MAIG

Quin tipus d'activitat cultural creu que falta a Sant Boi?

Impresentable i vergonyosa

Rafael Cañedo Torrubiano
Portaveu del Grup municipal
PP

Així s'ha de qualificar l'actitud mantinguda per l'alcaldesa en els dos debats d'aprovació dels pressuposts per aquest any.

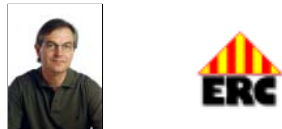
Vam tenir que instar a la Sra. Gibert a mantenir un mínim d'educació, de respecte i de captivament als constants comentaris despectius i intervencions fora de lloc que feia quan no en tenia l'ús de la paraula i, interrompia i dificultava les nostres intervencions i exposicions respecte al pressupost. I és que, des de fa un temps, l'alcaldesa mostra una obsessió malaltissa envers el nostre Partit.

A tot això, hem d'afegir-hi el trastorn emocional, caduc i recalitrant que va sofrir en una de les seves gloriores intervencions, quan va perdre literalment els papers en comparar els nostres arguments i el vot contrari del nostre Grup als pressuposts com a esclertes del franquisme. Sembla que la Sra. alcaldessa ha tingut una gran amistat amb Franco i el troba molt a faltar perquè el nomena amb molta freqüència als Plens i ens conta històries de l'època, que no tenen res a veure amb els alts impostos que paguem avui a Sant Boi, la manca de places públiques de 0 a 3 anys i d'instal·lacions esportives, la situació d'abandonament dels nostres parcs, places i jardins, el gran endeutament que tenim, els pocs diners que es destinen a la nostra gent gran i a les persones amb discapacitats, o la gran quantitat de diners que es destinen a subvencionar als mateixos de sempre i a ser solidaris amb els de fora.

Però això no va ser tot; el numeret es va completar quan l'equip de govern va haver de justificar el rebuig a les nostres propostes d'abaxiar un 15% l'impost de circulació i el pagament dels llibres de text a totes les famílies amb fills d'edats entre els 3 i els 12 anys. Pel que fa a la reducció del 15% de l'impost de circulació, PSC i ICV van considerar que "això suposa un incentiu als santboians a comprar cotxes i a empitjorar el problema de la manca d'aparcament". Respecte al pagament dels llibres de text, Socialistes i Iniciativa, van rebutjar la nostra proposta en considerar que "fomenta la caritat i no té en compte que aquestes famílies que se'n beneficiarien de no tenir que pagar els llibres i que es queixen de què són cars, després es gasten en regals al Nadal per als seus fills molts més diners del que costen els llibres, o bé, compren roba de marca als seus fills que és molt cara."

Sincerament, impresentables i vergonyosos els comportaments, els arguments per rebutjar les nostres propostes i la manca de respecte i de consideració envers els nostres ciutadans. Per a més informació, www.ppsantboi.com

Gaietà Mestres i Parés

Josep Maria Cervelló
Regidor del Grup municipal
ERC

Commemorant els 25 anys d'ajuntaments democràtics ERC ha volgut recordar la figura injustament oblidada del qui va ser el darrer alcalde republicà, en Gaietà Mestres i Parés, que es mantingué en el seu lloc fins a la inevitable evacuació del gener de 1939. Home afable i estimat, fou contramestre a la Colònia Güell, barber i perruquer, sindicalista, fundador d'ERC a Sant Boi, regidor i després alcalde de Vilaboí. Acabada la guerra conegué els camps de concentració i, a la tornada, la clandestinitat -ja que mai més no pogué tornar a Sant Boi- i la repressió damunt la seva família, especialment envers els seus fills. Compromès amb el seu temps i el seu poble, va ser digne representant d'una generació amb profundes arrels nacionals i socials que unia les seves aspiracions d'emancipació de Catalunya amb la defensa dels drets socials, l'associacionisme popular, la cultura i l'educació per a tothom i que va treballar per un poble viu, alegre i creador, tot reivindicant una nació de ciutadanes i ciutadans, una nació il·lustrada, de drets i llibertats. Corren avui aires de segona transició i d'un interès popular per la recuperació de la memòria històrica i Sant Boi encara no té explicat en termes generals el seu segle XX. Ens hem acostumat a un paisatge urbà on encara hi ha noms de carrers i plaques amb simbologia falangista del *yugo y las flechas* que són anomalies democràtiques. Perquè creiem que en democràcia els noms dels espais públics de la ciutat són un reflex dels valors i referències que identifiquen el projecte de ciutat que volem construir, ERC està satisfeta d'haver aconseguit recentment un acord municipal per homenatjar la memòria republicana i que en Gaietà Mestres tingui aviat un lloc en el nostre nomenclàtor de noms de carrers i places. Mentrestant, els regidors d'ERC hem penjat el seu retrat al nostre despatx de l'ajuntament; ho fem perquè creiem que l'oblit no només és injust sinó patològic i que la memòria sempre és terapèutica.

Disseny bonic però inacabat

Agustí Torrents i Barrachina
Portaveu del Grup municipal
CiU

Les infraestructures de muntanya no poden ser dissenyades ni projectades amb els mateixos criteris que les de la resta del territori. Amb això, vull fer referència als accessos a l'ermita de Sant Ramon dissenyats pel nostre ajuntament. La determinació d'accedir a l'ermita amb vehicle pot semblar encertada o no; en tot cas, és la que hi ha. Ara bé, vull esmentar dues coses amb les que no estic massa d'acord i crec que amb la meua crítica constructiva puc ajudar a millorar-ne els objectius.

La primera és que l'accés dels vehicles a l'ermita per l'antic camí dels Canons és com una obra inacabada. Quan finalitza el tram "massa urbanitzat", en un dia de pluja et trobes enfangat o, si no és així, el vehicle empolsina tot el verd fins arribar a la zona destinada a aparcament. Fóra molt demanar que, per part de qui correspongui, se solucionés aquesta qüestió? Tant per respecte a les plantes empolsinades, com pels soferts ocupants dels vehicles -moltes vegades gent gran que ha d'aguantar sotragades que no aguanta ni les antigues tartanes-, i també pels mateixos vehicles ja que més d'un palier ha quedat injustament ressentit pel viatge. Existeixen diverses solucions que són més assequibles i més barates que no pas la urbanització que fins ara s'ha aplicat.

Com a segona qüestió, m'agradaria formular la següent pregunta: calia invertir tants diners en urbanitzar l'accés rodat per arribar a l'ermita? Per cert, l'elevat grau d'incivisme d'alguns ciutadans ha fet que restés malmès un dels bancs col·locats a la vora del camí.

Crec que el disseny escollit per a aquest accés és massa "urbà". Amb els diners invertits en aquesta obra, no hauria de semblar mai inacabada com ho sembla en realitat.

I per reblar la qüestió vull afegir, com a muntanyenc respectuós amb totes les formes de pensament, que la protecció de la muntanya en tots els aspectes, no ha d'impedir el lliure accés de tothom -és clar, sempre respectant la natura.

Falta informació

"La oferta es relativamente amplia. Lo que yo creo que falta es, sobre todo para la juventud, más información. Si no vas a sitios estratégicos (como los casals de barri, por ejemplo), no te enteras de nada. Te sueles enterar por casualidad."

Maite Escamilla, 28 anys, a l'atur, Marianao

Més oferta al casc antic

"Calen, per exemple, cinemes. En especial, falten moltes coses en català. I no dependre tant de l'oferta de la gran ciutat. No hi ha vida, sobre tot al nucli antic. Espero que el nou casal de Cal Ninya ajudi a millora aquesta situació."

Clara Barbero, 45 anys, professora, Centre

Más dinamización

"Falta más movimiento y vida en el núcleo antiguo, más dinamización a través de los colegios y más vida en la calle. Hace falta un poco de todo, porque no hay mucho de nada. Un teatro, un cine, un bingo..."

Antonio Hidalgo, 40 años, instalador, Centre